

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 28. februar 2012

Rettens nr. 1-3848/2011

Politiets nr. 0900-89110-00032-11

Anklagemyndigheden

mod

T
cpr-nummer

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 30. december 2011.

T er tiltalt for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt., jf. til dels 3. pkt, jf. § 1, § 2 og §13, ved den 31. marts 2011, ca. kl. 22.00, og i en længere periode forud herfor, på adressen , at have behandlet en ca. 14 år gammel hankat ved navn groft uforsvarligt, ved i en længere periode forud for den 31. marts 2011 ikke at have sørget for fornøden dyrlægebehandling af katten, hvorved den fik en abnorm stor mængde tandsten og så voldsom kødbetændelse, at katten har haft så vanskeligt ved at tage føde til sig, at den har sultet igennem længere tid samt herudover at have mishandlet katten ved den 31. marts 2011, ca. kl. 22.00, i et forsøg på at aflive katten, at have taget fat om kattens hals og løftet den op mod loftet i dette greb, hvorefter den blev rusket så kraftigt, at den peb højt, hvilket medførte flere skader på katten, alt hvorfor det den 1. april 2011 var nødvendigt at lade katten aflive.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere i medfør af dyreværnslovens § 29, stk. 1, 1. pkt., nedlagt påstand om, at tiltalte skal fratages retten til at eje, bruge, passe slagte eller i det hele beskæftige sig med dyr i et af retten fastsat tidsrum

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er under sagen afgivet forklaring af tiltalte, **T**, herunder om personlige forhold. Endvidere er der afgivet forklaring af vidnerne **V1** og **V2**. Forklaringerne er gengivet i retsbogen.

Der er til brug for sagen indhentet en udtalelse af 22. november 2011 fra Det Veterinære Sundhedsråd, der blandt andet med udgangspunkt i en udtalelse af 1. april 2011 udarbejdet af **Dyreklinik** om kattens tilstand og skader har anført følgende:

"Rådet skal udtale:

Nordsjællands Politi's beskrivelse af forholdet:

Torsdag den 31. marts 2011 er katten på angiveligt 1-314 år, løftet ved halsgreb og rusket så kraftigt og længe, at den skreg højt.

Katten er efterfølgende undersøgt på **Dyreklinik**, hvorfra der er modtaget en erklæring af 7. april 2011. Det fremgår af erklæringen, at **er** voldsomt dehydreret og afmagret med en samlet vægt på 2,7 kg. Der konstateres markant anoreksisk med tab af omkring 80% af kattens normale muskelmasse. Herudover kan **ikke** støtte på højre bagben. Den holder endvidere "opkneben" positur og er stærkt smerteplaget ved palpation af bug. Ydermere ses en abnorm stor mængde tandsten og så voldsom tandkødsbetændelse (cremor dentis og gingtivit), at der er pus i visse områder af tandkødet.

Det konstateres endvidere, at højre bagbens knæled er med væskedannelse og hævelse, hvilket indikerer at skaden er sket for nylig. I leveren findes en stor frisk blødning som vurderes et døgn gammel. Tarmsystemet fremstår med tomme tarme uden foderindhold, såvel som der ikke er foder i mavesækken. Venstre nyre er let forstørret.

Det er af **Dyreklinik** vurderet, at kattens voldsomme mundhuleinfektion gør, at den vil have så ondt ved at forsøge at spise, at den ikke tager foder nok til sig - og således er sultet gennem længere tid.

Der er ved grundig ultralydsscanning ingen tegn på neoplasi/udvikling af tumor/cancer.

Det fremgår af vidnet **V1** forklaring, at katten forud for halsgrebet, virkede forvirret og konstant løb rundt om sig selv i meget små cirkler.

Spørgsmål 1:

Indebærer den ovenfor beskrevne tilstand, at katten har været udsat for uforvarlig behandling grovere uforvarlig behandling eller mishandling, jf. dy-

reværnslovens § 28, stk. 1, jf. § 1 og 2?

Svar ad 1:

Der fremgår af politirapporten med vidneforklaringer og fotos, at katten på ca. 13-14 år under overværelse af tre vidner blev løftet ved halsgreb og rusket så kraftigt og længe, at den skreg højt. Det skete angiveligt i et forsøg på at aflive katten.

Det fremgår af attest af d. 1. april 2011 fra dyrlæge X, at en efterfølgende dyrlægeundersøgelse viste, at katten var voldsomt dehydreret og afmagret med tab af omkring 80% af sin muskelmasse. Den kunne ikke tage støtte på højre bagben. Den holdt en opkneben positur og var stærkt smerteplaget ved palpation af bugen. Ydermere sås en stor mængde tandsten og en voldsom tandkødsbetændelse med pus i visse områder af tandkødet. Katten blev bedøvet og ved ultralydsscanning med udstrækning af højre bagben samt dette led sås ingen frakturer, men en forandring (distorsion) af højre bagbens knæled med væskedannelse og hævelse, indikerende at skaden var indtruffet for nylig. I leveren fandtes stor frisk blødning (hæmatom med koagler) som vurderedes omkring et døgn gammel. Tarmsystemet fremstod med tomme tarme uden foderindhold, såvel som der ikke var foder i mavesækken. Venstre nyre var let forstørret. Kattens voldsomme mundhuleinfektion gjorde, at den ville have så ondt ved forsøg på at spise, at den ikke kunne tage nok foder til sig- og den har således sultet igennem længere tid. Der er ved grundig ultralydsscanning ingen tegn på neoplasi/udvikling af tumor/cancer. Katten blev pga. den dårlige sundhedsmæssige tilstand aflivet i bedøvelse.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Den, der vil aflive dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt.

Det kan lægges til grund, at katten under overværelse af tre vidner, blev løftet ved halsgreb og rusket så kraftigt og længe, at den skreg højt og at det angiveligt skete i et forsøg på at aflive katten, og det kan tillige lægges til grund, at katten ved en efterfølgende dyrlægeundersøgelse bl.a. fik konstateret forandring (distorsion) af højre bagbens knæled med væskedannelse og hævelse, blev fundet stærkt smerteplaget ved palpation af bugen og i leveren fik påvist en stor frisk blødning (hæmatom med koagler). Rådet vil på dette grundlag vurdere, at katten ikke er behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med sine behov. Den har ved den beskrevne behandling været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Rådet vil anse dette forhold som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 13, stk. 1, 1.

punktum,

Det kan lægges til grund, at katten ved den efterfølgende dyrelægeundersøgelse blev fundet voldsom dehydreret og afmagret med tab af omkring 80% af sin muskelmasse. Der sås en stor mængde tandsten og en voldsom tandkødsbetændelse med pus i visse områder af tandkødet. Tarmsystemet fremstod med tomme tarme uden foderindhold, såvel som der ikke var foder i mavesækken. Det blev vurderet, at kattens voldsomme mundhuleinfektion gjorde, at den ville have så ondt ved forsøg på at spise, at den ikke kunne tage nok foder til sig - og den har således sultet igennem længere tid. Rådet vil på dette grundlag vurdere, at katten ikke har været behandlet omsorgsfuldt eller i overensstemmelse med sine behov. Den burde langt tidligere være bragt til dyrlæge for udredning af den væggtabsproblem og mundhulelidelse. Den har ved den beskrevne behandling været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Rådet vil anse dette forhold som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrværnslovens §§ 1, 2.

Spørgsmål 2:

Giver dette iøvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Nej "

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Retten's begrundelse og afgørelse

Navnlige efter vidneforklaringen fra VI sammenholdt med oplysningerne om kattens skader er det bevist, at tiltalte har taget fat i kattens hals, løftet den op og rusket den, hvorved den fik flere skader. Det er ikke bevist, at formålet hermed var at aflive katten.

I dette omfang findes tiltalte skyldig i den rejste tiltale for episoden den 31. marts 2011, idet retten i øvrigt tillige tiltræder vurderingen i Det Veterinære Sundhedsråds udtalelse af 22. november 2011, hvorefter forholdet har karakter af mishandling.

Også for så vidt angår den del af den rejste tiltale, der vedrører groft uforsvarlig behandling af katten i tiden forud for den 31. marts 2011, finder retten at det ved den foretagne dokumentation, herunder de optagne fotos og de dyrelægelige oplysninger, er bevist, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale, idet retten tillige tiltræder vurderingen i Det Veterinære Sundhedsråds udtalelse af 22. november 2011.

Straffen fastsættes i medfør af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt., jf. til dels 3. pkt, jf. §§ 1 og 2, til fængsel i 30 dage, som retten har fun-

det det forsvarligt at gøre betinget som nedenfor bestemt under henvisning til oplysningerne om tiltaltes personlige forhold. Retten har endvidere lagt vægt på, at tiltalte ikke tidligere er straffet.

Efter karakteren af overtrædelsen af dyreværnsloven tages påstanden om retighedsfrakendelse til følge som nedenfor bestemt, jf. dyreværnslovens § 29, stk. 1, 1. pkt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 30 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelse:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.

T frakendes retten til at eje, bruge, passe slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr i et tidsrum på 2 år fra endelig dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Ib Hounsgaard Trabjerg
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I LYNGBY, den 20. marts 2012

Camilla Ladefoged Andersen
Overassistent